

ABSTRAKT

S pojmem zaujetí se běžně setkáváme v pedagogické literatuře – většinou v negativní podobě (žáci zaujatí nejsou). Proto jsme se zaměřili na prověření žákovského zaujetí v matematice. Pomocí dotazníkového šetření jsme u žáků dvou 9. tříd ZŠ mapovali dlouhodobé motivační charakteristiky a situační motivaci před a po zadání matematického úkolu. Zajímalo nás, s kterými motivačními proměnnými souvisí žákovské zaujetí úkolem a zda se u žáků mění zaujetí před úkolem a při vypracovávání úkolu. Ověřovali jsme vazby mezi zaujetím v úkolu a poznávací motivací, výkonovou motivací, flow prožitkem, chutí úkol vypracovat, aktivitou v úkolu, významem a oblibou matematiky.

Naše výsledky naznačují, že se zaujetí u žáků v průběhu plnění úkolu nemění. Naší hypotézu týkající se vazeb mezi zaujetím a vybranými motivačními proměnnými se nám z větší části prokázat nepodařilo. Výzkumem se potvrdila pouze vazba mezi zaujetím, chutí úkol vypracovat, pozitivní výkonovou motivací ve škole a významem matematiky. Naše výsledky neprokázaly, že by zaujetí v matematice mělo vazby na ukazatele kvality práce (žáci, kteří byli zaujatí, nebyli v řešení úkolu lepší, nebyli aktivnější a neměli větší flow motivaci). Zaujetí v matematice se pravděpodobně váže spíše na pozitivní emocionální prožívání při práci na úkolu, které však samo o sobě nestačí k úspěšnému řešení úkolů. Výzkumná sonda potvrdila typické motivační konstelace úspěšných a neúspěšných žáků při řešení zadaného úkolu, respektive prospěchově úspěšných a neúspěšných žáků v matematice. Výzkumná zjištění je však nutné ještě potvrdit na rozsáhlejší výzkumu.